

Directie

Retouradres Postbus 5514 2000 GM Haarlem

Aan de geadresseerde

Datum 9 mei 2008
Ons kenmerk SvR/vj
Contactpersoon S. van Roode
Onderwerp Speciale Editie "Naar één korps"

Geachte lezer,

We zijn hard bezig met de vorming van één brandweerkorps in Kennemerland. Op 1 juli 2008 gaat het korps van start. Gedurende het project regionalisering verschijnt regelmatig de digitale nieuwsbrief 'Naar één korps'. Daarin staat onder andere de stand van zaken rondom het project beschreven.

Nu 1 juli bijna voor de deur staat, ontvangt u ter kennisgeving een speciale - gedrukte- editie van 'Naar één korps'. Deze uitgave staat boordevol achtergrondinformatie en interessante interviews over de regionalisering.

Ik wens u veel leesplezier!

Hartelijke groet,

Frans Schippers
Commandant Brandweer Kennemerland

Maar één korps

Speciale Editie

**“Brandweerwerk
wordt alleen
maar leuker”**

Burgemeester Peter Cammaert van Velsen

mei 2008 Brandweer Kennemerland

**Trots • Koninginnerit komt tot een goed einde • Kansen én beren op de weg
• “Iedereen blijft doen waar hij goed in is” • Collega’s stellen zich voor**

Trots

Bij het verschijnen van deze speciale editie van de digitale nieuwsbrief 'Naar één korps' hebben we nog zo'n anderhalve maand te gaan tot het moment dat het brandweerkorps Kennemerland een feit is. Op 1 juli 2008 is het zover. Op die datum gaat het beroeps- en vrijwillige brandweerpersoneel over van de gemeentelijk korpsen naar de Brandweer Kennemerland, onderdeel van de Veiligheidsregio Kennemerland (VRK). Voorwaarde voor de overgang is natuurlijk wel dat het besluitvormingsproces in de regiogemeenten succesvol wordt afgerond. We zijn trots dat we vanaf dat moment door en met de inspanning en het vertrouwen van alle betrokken medewerkers en besturen kunnen gaan bouwen aan het brandweerkorps Kennemerland.

Niet onvermeld mag blijven dat we eveneens trots zijn op het feit dat we het derde korps in Nederland zijn dat een regionaal korps heeft gerealiseerd.

Kennemerland is een regio waarin samenwerking zorgt voor het vergroten van de efficiency en slagkracht en daarmee voor de veiligheid van ruim 500.000 inwoners. De regio kent vele risico-objecten en evenementen waarvan de veiligheid alleen kan worden geborgd als er in regionaal verband adequaat en op een goed

en verantwoord kwaliteitsniveau wordt samengewerkt. Brandweer, ambulance, GGD, politie en de gemeentelijke diensten, alle partijen zetten de schouders eronder om de regio in de top van de Nederlandse veiligheidsregio's mee te laten draaien. Alle hens aan dek om de 8 voor kwaliteit die we - binnen de Brandweer Kennemerland willen behalen - ook daadwerkelijk te scoren. We zijn ervan overtuigd dat dit samen met jullie gaat lukken. Zeker als we straks ook kunnen spreken van één brandweerkorps!

Dan nog even terugkomend op het gevoel van trots op 1 juli: Natuurlijk zijn wij nú ook al trots. Wij zijn trots op de getoonde inzet van veel brandweerm medewerkers, beroeps en vrijwilligers en vele andere collega's op de weg naar 1 juli 2008. Waarvoor dank!

Frans Schippers
Commandant Brandweer
Kennemerland
Directeur Veiligheidsregio
Kennemerland

Theo Weterings
Voorzitter Veiligheidsregio
Kennemerland

Ineke van der Zande
Directeur Veiligheidsregio
Kennemerland

Theo Weterings, Ineke van der Zande en Frans Schippers

De koninginnerit komt tot een goed einde

Per 1 juli 2008 gaan, indien de respectievelijke gemeentebesturen positief besluiten, tien brandweerkorpsen van elf gemeenten op in één regionaal brandweerkorps: Brandweer Kennemerland. Dit betekent dat alle medewerkers, beroeps en vrijwilligers, op die datum in dienst komen van de Veiligheidsregio Kennemerland (VRK). Een omvangrijke operatie waarbij echt iedereen binnen de regio Kennemerland op enigerlei wijze betrokken is.

Omdat het project regionalisering in een eindfase is aangekomen en de lokale besturen tot besluitvorming overgaan, is het moment gekomen om naast de gebruikelijke digitale nieuwsbrief 'Naar één korps', een speciale editie uit te geven. In deze uitgave komen (nieuwe) collega's aan het woord, uit onze brandweerregio Kennemerland. Zij geven je achtergrondinformatie over de regionalisering en laten je letterlijk en figuurlijk zien wie zij zijn. Zo krijgt de regio een gezicht.

Louise Voermans, deelprojectleider Personeel en Organisatie in het project regionalisering brandweer, legt uit wat je de komende weken kunt verwachten nu je overstapt naar de VRK voor de deur staat. Goed is te lezen hoe burgemeester Cammaert en brandweercom-

mandant Frank van Herpen van de gemeente Velsen, het proces van regionalisering hebben ervaren en wat hun verwachtingen zijn voor de toekomst.

Verder stellen enkele collega's zich kort voor. Zij hebben allemaal een totaal verschillende achtergrond en bekleden op dit moment diverse functies binnen de brandweer. Niet onbelangrijk is de medezeggenschap. Alco Hoogeveen en Patrick Hassing van de Bijzondere Ondernemingsraad (BOR) vertellen over hun ervaringen van de afgelopen twaalf maanden en kijken al even vooruit.

Graag maak ik zelf van de gelegenheid gebruik om kort een beeld te schetsen hoe het project regionalisering tot zo ver is verlopen. Ik kan het niet laten dit te doen aan de hand van mijn favoriete sport: de wielersport.

Na het bestuurlijke startschot in mei 2007 demarreerde het projectteam vanaf de start. De samenwerking was goed. Er werd in een waaijer gereden waardoor er minder last werd ondervonden van tegenwind. Omdat de opdracht qua planning ambitieus was, moest een ieder een tandje bijzetten. Toch kon de koersdirectie niet voorkomen dat op 1 januari en

1 april 2008 een extra ravitaillering werd ingelast. Waterdragers reden af en aan en cijferden zichzelf weg. Anderen kwamen de man met de hamer tegen. Het was geen vlakke race, er werd geklommen, gedaald en geharkt. Soms hing een gemeente aan het elastiek. De eersten zijn ondertussen de finishstreep gepasseerd. Zij kunnen naar de dopingcontrole voor een zuivere plas. Anderen moeten er nog even een snok aan geven: zij hebben wellicht het gevoel met vierkante wielen te rijden. Maar, gelukkig is het nergens tot een sur place gekomen. Het lijkt dat alle deelnemers op tijd de finish zullen bereiken, de bezemwagen blijft leeg.

Dit alles betekent dat de Koninginnerit van de regionalisering tot een goed einde komt. De deelnemers staan 'morgen' weer gerecupereerd en goed gesoigneerd aan de start voor de volgende etappe: de verdere ontwikkeling van en betrokkenheid bij het brandweerkorps Kennemerland.

Ik wens je daar veel succes bij en voor nu veel leesplezier!

Martin Rensen
Projectleider regionalisering brandweer
Commandant brandweer Beverwijk

"Iedereen blijft doen waar hij goed in is"

Louise Voermans, deelprojectleider P&O

Eind juni valt bij iedereen een aanstellingsbrief van de Veiligheids Regio Kennemerland (VRK) op de mat, tegelijk met een ontslagbrief van de gemeente. Dat is een grote stap voor de brandweer. Maar voor de meeste brandweermensen verandert er niet veel, zegt Louise Voermans. "Iedereen blijft op zijn post en doet waar hij goed in is."

Deelprojectleider P&O Louise Voermans heeft het razend druk nu 1 juli nadert. Als de gemeenten een besluit hebben genomen en de Bijzondere Ondernemingsraad (BOR) haar advies heeft gegeven, gaan de medewerkers die dag over naar de veiligheidsregio. De elf gemeenten worden onderverdeeld in drie districten.

Aan de warme kant van de organisatie ondervinden de commandanten veruit de meeste gevolgen van de regionalisering. De functie van commandant komt te vervallen. Daarvoor in de plaats krijgt elk district een districtscommandant. De dagelijkse leiding komt in handen van postcommandanten.

"De BOR heeft toestemming gegeven alvast met de sollicitatieprocedure voor de districtscommandanten te beginnen, in afwachting van haar advies over de regionalisering", zegt

Voermans. "Inmiddels hebben we één districtscommandant van buiten aangetrokken; er was geen interne kandidaat voor die functie. Voor de andere twee districten zijn interne kandidaten benoemd."

De huidige commandanten hebben hun ambities kunnen uitspreken tegenover de directie. "Daar wordt zo goed mogelijk rekening mee gehouden", zegt Voermans. "Maar zij moeten ook solliciteren naar de nieuwe functies die beschikbaar komen binnen de organisatie."

Verschillen overbruggen

Het samengaan van de brandweerkorpsen leidt tot een andere rechtspositie. "Iedereen valt straks onder de Haarlemse regeling. We hebben een Sociaal Plan opgesteld om de geconstateerde verschillen te overbruggen." Het aantal verlofdagen en de hoogte van de onregelmatigheidstoeslag kun-

nen bijvoorbeeld per korps verschillen. "Stel dat iemand twee verlofdagen per jaar kwijtraakt, dan wordt dat in geld gecompenseerd." Ook de belangen van vrijwilligers worden goed behartigd, zegt Voermans. "Het ene korps betaalt een half uur uit per alarmering, het andere een uur. Het ene korps vergoedt opleidingsuren, het andere niet. Die verschillen worden opgelost." Met name voor zelfstandige vrijwilligers is de verzekering een belangrijk punt. "Dat begrijp ik; het brandweerkorps is riskant. In het Sociaal Plan staat de garantie dat wij zorgen voor het beste verzekeringspakket. Niemand gaat erop achteruit." Iedereen ontvangt tegelijk met zijn aanstellingsbrief een individuele vergelijking van de arbeidsvoorwaarden. "Daarin is uitgewerkt wat voor jou persoonlijk de gevolgen zijn van het Sociaal Plan.

Je hoeft niet zelf te puzzelen, dat doet de baas voor je. Een mooi gebaar, vind ik."

Explosieve groei

Naast de commandanten ondervindt de koude kant de meeste gevolgen van de regionalisering. "Ondersteunend personeel komt op een nieuwe afdeling te werken, onder een nieuwe baas. Het facilitaire bedrijf bijvoorbeeld werkt straks voor 1200 mensen in plaats van 350. Een explosieve groei, maar dat heeft ook een heel positieve kant. Mensen die nu nog deel uitmaken van een gemeente en moeten vechten voor hun winkeltje, werken straks bij een grote organisatie waarin iedereen voor hetzelfde staat en verstand heeft van de brandweer. Dat lijkt me zalig!"

Wie toch vindt dat de overstap voor hem of haar niet goed uitpakt, kan dat kenbaar maken. Enkele weken

voor de ontslag- en aanstellingsbrief ontvangt iedereen een brief waarin de gemeente het voornemen tot ontslag bekendmaakt. Dan gaat een bedenkingenprocedure van start.

"Heb je bedenkingen over je nieuwe functie of de plek in de organisatie, dan kan je dat laten weten aan het gemeentebestuur." Wie daar gebruik van maakt, krijgt een gesprek met de P&O-adviseur en de leidinggevende. Zij beoordelen of de bedenking terecht is en brengen advies uit aan het college van burgemeester en wethouders. "Er ligt een prima Sociaal Plan", zegt Voermans. "Maar ambtenaren kunnen goede redenen hebben om niet mee te gaan naar de nieuwe organisatie, bijvoorbeeld omdat ze hun taken niet terugzien bij de regio. In dat geval kan het college besluiten het ontslag niet uit te voeren en wordt een oplossing binnen de gemeente gezocht."

Voorlichting

De ontwikkelingen volgen elkaar momenteel razendsnel op. Om het personeel goed op de hoogte te houden, worden voorlichtingsbijeenkomsten georganiseerd. Daarnaast kun je op intranet terecht voor antwoorden op veelgestelde vragen. Komt je vraag daar niet op voor? Stuur dan een mailtje naar de helpdesk voor P&O-vragen: regionalisering@hdk.nl.

Collega's uit de regio

Pascal Honig

Leeftijd 32, woont in Haarlem met vriendin en pasgeboren zoon

Wat doe je?

Ik ben buitengewoon opsporingsambtenaar in de gemeente Zandvoort. Op mijn bordje heb ik handhaving en toezicht op de lokale verordening en o.a. de wet milieubeheer. Daarnaast voer ik samen met mijn collega's in de avonduren controle uit. Tijdens kantooruren ben ik vrijwillige brandwacht in Zandvoort ter bezetting van de TS of Ladderwagen.

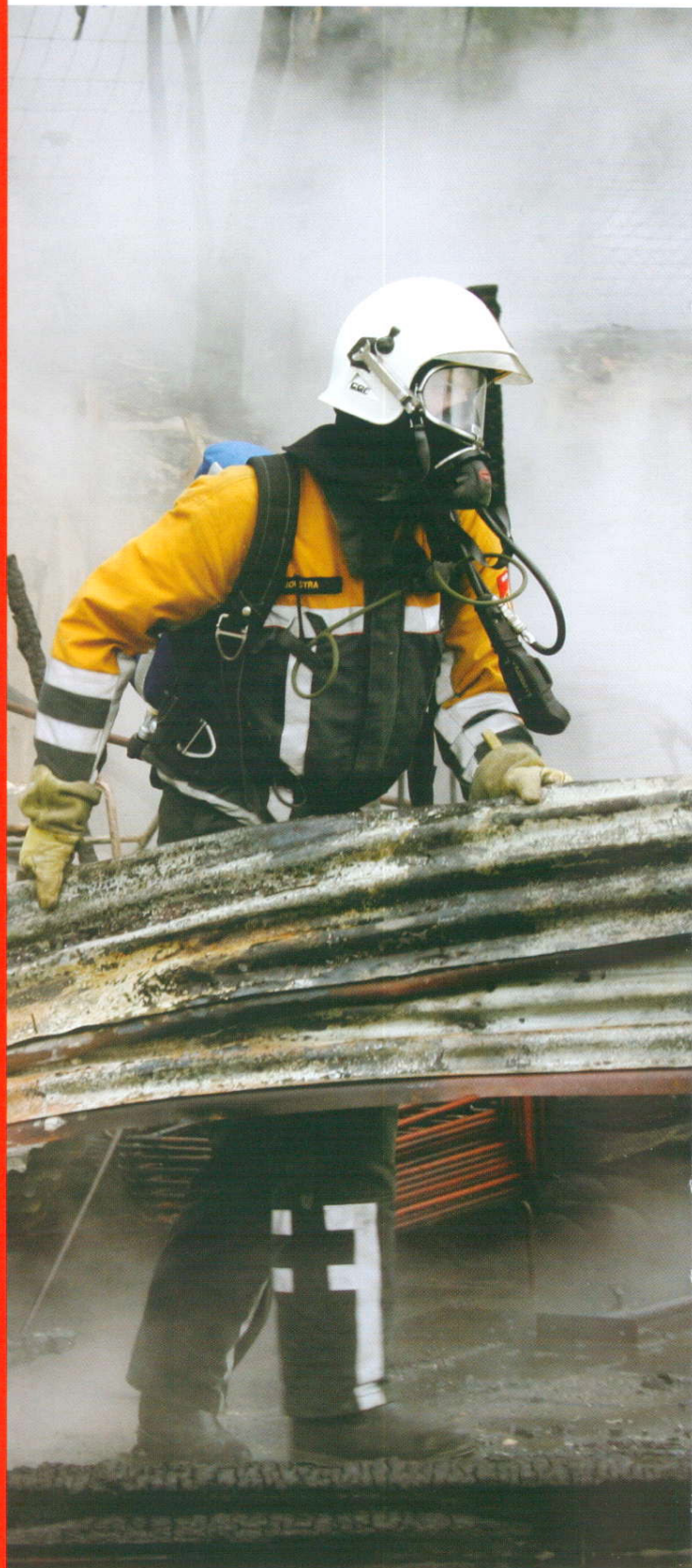
In welke rol heb je met de regionalisering te maken?

Als OR-lid van de gemeente Zandvoort heb ik zetel genomen in de BOR. Daarnaast zit ik vanuit de BOR in de klankbordgroep Communicatie. Deze is speciaal voor de regionalisering in het leven geroepen om te waarborgen dat de medewerkers zo goed mogelijk, via diverse kanalen, worden geïnformeerd over de regionalisering.

Wat is volgens jou de kracht van regionaliseren?

Ik denk dat de kracht van de regionalisering is dat het plaatsvindt op de gebieden waar iets te winnen valt. Naar mijn mening heerst er een "If it ain't broke, don't fix it" mentaliteit.

Dit betekent dat de goede dingen gehandhaafd blijven en daar waar winst te behalen valt verandering plaatsvindt. Hier zijn we, als het goed is, allemaal mee gediend!

Bijzondere Ondernemingsraad (BOR)

Kansen én beren op de weg

Het personeel heeft een stevige vinger in de pap bij de regionalisering. Bestuurders wachtten in april vol spanning op het advies van de Bijzondere Ondernemingsraad (BOR), die de operatie kon maken of breken. Collega's in de BOR volgen ook de rest van het jaar de ontwikkelingen. Ze staan positief tegenover de plannen. "Maar we zien ook beren op de weg."

De tien Kennemerlandse ondernemingsraden hebben eind 2006 elk twee leden afgevaardigd naar de BOR, om de medezeggenschap te bundelen. De twintig brandweercollega's lezen alle plannen en bewaken de belangen van het personeel. De BOR moet het bestuur nog adviseren over de regionalisering als dit gesprek plaatsvindt. "We hopen 24 april zo ver te zijn", zegt BOR-lid Patrick Hassing van de brandweer Velsen.

Steviger samenwerken biedt zeker kansen, vindt hij. "Met een sterkere organisatie kan de brandweer een kwaliteitsslag maken. Dat is hard nodig, vooral voor de rampenbestrijding."

Burgers krijgen betere brandweezorg doordat gemeentegrenzen worden vervangen door operationele grenzen, zegt BOR-bestuurslid Alco Hoogeveen van de Zandvoortse brandweer. "Als op de grens van Zandvoort brand

uitbreekt, rukken wij uit. Ook als de Haarlemse brandweer dichterbij is. In de nieuwe situatie spelen gemeentegrenzen geen rol meer. We kijken gewoon welk voertuig als eerste ter plaatse kan zijn."

Beren op de weg

Er zijn echter ook beren op de weg, zoals de verzekering. Die is in april nog niet goed geregeld. "Vooral voor vrijwilligers die zelfstandig ondernemer zijn, is dat belangrijk", zegt Hoogeveen. "Als hen iets overkomt waardoor ze niet kunnen werken, hebben ze geen inkomen. De verzekering keert pas na maanden uit. De Veiligheidsregio Kennemerland moet dat gat afdekken." Hij verwacht dat het wel goed komt. "Er wordt nu goed naar gekeken en dat moet ook, anders kunnen wij geen positief advies geven."

Ook het ondersteunend personeel is een bron van zorg. "Je kunt zes-honderd man brandweerpersoneel overhevelen, maar zonder ondersteuning ben je nergens", zegt Hassing. "Gemeentepersoneel dat minstens vijftig procent voor de brandweer werkt, mag mee. Willen ze niet, dan krijgt de regio geld. Maar daar moet wel personeel voor worden geworven!" Hoogeveen: "We zijn wel twee jaar verder voordat de organisatie op sterkte is."

Daarnaast is de medezeggenschap voor de nieuwe organisatie nog niet geregeld. "Hoe die eruit gaat zien, is onduidelijk. Op één punt zijn wij het eens met het bestuur: na 1 juli moeten er snel verkiezingen komen."

Lees verder op de volgende pagina

Patrick Hassing en Alco Hoogeveen

Eilandcultuur doorbreken

"We weten pas over vijf jaar of het nieuwe korps een succes wordt", zegt Hoogeveen. "Dat kunnen we nu niet inschatten. Maar ik heb er een heel goed gevoel over. Het bestuur levert geen half werk, ze willen echt iets goeds neerzetten."

Er ligt een goed Sociaal Plan, de brandweertop is veel beter opgeleid dan vroeger, de ambitie om tot de top 5 van regiokorpsen te gaan behoren is haalbaar, denken Hoogeveen en Hassing. "Hoe meer ik me in de materie verdiep, hoe positiever ik word", zegt de Velsenaar. "De eilandcultuur wordt eindelijk doorbroken", voegt Hoogeveen toe. "Nu probeert iedereen zelf het wiel uit te vinden. Kennis wordt niet uitgewisseld." Ze hopen dat regionale taken die nu blijven liggen, straks wel worden uitgevoerd. "Toezicht houden op vuurwerkopslag is bijvoorbeeld een

regionale taak. Dat gebeurt niet. Er zou ook een regionale preventie-officier komen. Die is er nog steeds niet."

Eigen identiteit

Samenwerken betekent goedkoper werken, bijvoorbeeld door gezamenlijk inkoopbeleid. "Maar we moeten er wel voor waken dat de korpsen hun eigen identiteit behouden", zeggen Hoogeveen en Hassing. "Vooral vrijwilligers hechten daar erg aan. Zij zijn bang dat ze een nummer worden, dat één centraal kantoor straks beslist welke kleding, voertuigen en andere zaken zij toebedeeld krijgen. Het bestuur heeft ons beloofd dat er wel degelijk ruimte blijft voor een eigen invulling bij de verschillende posten. Elk verzorgingsgebied heeft immers zijn eigen risico's, en dus eigen wensen." Ook na het belangrijke adviesmoment van eind april houdt de BOR een

vinger aan de pols. "Dan zit het grote werk erop en komen kwesties als kleedingkeuze, de verdeling van voertuigen en gebouwen aan de orde. Zolang er geen nieuwe OR is, gaan wij door." Om goed voorbereid te zijn op wat nog komt, reist een BOR-delegatie deze aprilmiddag naar Zuid-Limburg, waar de regionalisering al rond is. "We gaan daar met de BOR praten over welke valkuilen zij zijn tegengekomen en hoe dat is opgelost. Zodat we later niet tegen elkaar hoeven te zeggen: "Wat stom! Hadden we dat maar eerder geweten!"

Collega's uit de regio

Jeroen Keyser

Leeftijd 24, woont in Heemstede

Wat doe je?

Ik ben vrijwilliger bij de brandweer Heemstede. Daarnaast ben ik bij de regio (meldkamer) actief als centralist/plotter in het COPI of RCC (BT of OT) en als portofonist van de Ovd of HOvD. Mijn hoofdwerkgever is de Veiligheidsregio Utrecht. Daar werk ik als medewerker Proactie bij het bureau Brandweer Regio Utrechts Land (BRUL).

In welke rol heb je met de regionalisering te maken?

Als vrijwilliger bij het korps Heemstede maar ook als centralist/plotter kan je niet om de regionalisering heen. De veranderingen zijn inmiddels al merkbaar en ik ervaar deze voornamelijk positief. Helaas zijn er ook veranderingen die niet altijd positief uitpakken. Deze zouden naar mijn mening zo snel mogelijk moeten worden teruggedraaid. Fouten maken mag, zoals bijvoorbeeld de onlogische wijziging om de COH te laten brengen door de specialistische haakarmchauffeurs i.p.v. door de centralist/plotters zelf, maar hier moeten we dan wel van leren!

Wat is volgens jou de kracht van regionaliseren?

De gemeentelijke brandweerkorpsen zijn niet (langer) in staat om alle taken zelfstandig, optimaal te kunnen uitvoeren en de kwaliteit te leveren die de burger, maar ook de overheid, eist. We kunnen daarom niet anders dan regionaliseren. Ook met de komst

van de Wet op de Veiligheidsregio's zal de brandweer belast worden met nieuwe taken. Het goed kunnen uitvoeren van deze taken maakt regionalisering noodzakelijk.

Daarnaast zal het uitvoeren van de koude taken (Proactie, Preventie & Preparatie) steeds belangrijker worden. Wanneer wij als regio deze taken gezamenlijk uitvoeren blijven er niet langer belangrijke taken liggen. Investeren in benodigde capaciteit en expertise is echter wel een vereiste.

Als ik kijk naar waar wij nu staan als regio ten opzichte van enkele jaren terug, zie ik een professionelere regio. Dit danken we vooral aan de nieuwe veranderingen die zijn doorgevoerd in de aanloop naar de regionalisering. Wat mij betreft dus liever vandaag dan morgen die regionalisering!

Collega's uit de regio

Admela Akkermans

Leeftijd 42 jaar, woont in Beverwijk, is getrouwd en heeft twee kinderen

Wat doe je?

Sinds september 2003 ben ik vrijwilliger bij Brandweer Beverwijk. Daarnaast ben ik huisvrouw.

In welke rol heb je met de regionalisering te maken?

Namens Beverwijk neem ik deel aan de klankbordgroep vrijwilligers. De klankbordgroep denkt mee over de vele facetten van de regionalisering. We zijn bezig geweest met het uitwerken van de arbeidsvoorwaarden voor alle vrijwilligers in de regio. Ook na de overgang naar de VRK blijft de klankbordgroep actief als een soort adviesorgaan.

Wat is volgens jou de kracht van regionaliseren?

De kracht van de regionalisering is dat we door samenwerking komen tot optimale brandweezorg voor de burgers. De regionalisering biedt voor ons als vrijwilliger ook een hoop nieuwe mogelijkheden om je verder te ontwikkelen en door te groeien.

Burgemeester en commandant Velsen enthousiast over regionalisering "Brandweerwerk wordt alleen maar leuker"

Burgemeester Peter Cammaert van Velsen is geen aanhanger van grootschaligheid. Toch twijfelt hij geen seconde aan het nut van één grote brandweermanorganisatie voor heel Kennemerland. "Om de kwaliteit te leveren die van ons wordt geëist, moeten we samenwerken." Het brandweervak wordt er alleen maar leuker van, voorspelt hij.

De gemeenteraad van Velsen heeft in maart als een van de eersten ingestemd met de regionalisering van de brandweer, onder voorbehoud van het advies van de Bijzondere Ondernemingsraad. Commandant Frank van Herpen werkt nu een klein jaar in Velsen. "Toen ik begon, moest het hele proces nog beginnen", zegt hij. "Dat het zo vlot is gegaan, komt door de goede voorbereiding. De raad is steeds bijgepraat over de ontwikkelingen. Toen het op besluitvorming aankwam, lagen alle feiten op tafel en kenden de raadsleden de context." Velsen heeft altijd samenwerking bepleit, zegt burgemeester Cammaert. Waarschijnlijk speelt de aanwezigheid van Corus daarbij een rol. "Daardoor voelen wij de noodzaak van crisisbeheersing wellicht sterker dan andere gemeenten.

Maar als de minister de kwaliteitseisen aan de brandweermanorganisatie straks vastlegt, zullen ook kleine gemeenten beseffen dat ze het alleen niet redden."

Korte lijnen

"De maatschappij vraagt steeds meer van ons, je kunt daar als gemeente onmogelijk aan voldoen", zegt Cammaert. "Het kost te veel en we hebben de mensen niet. Gezamenlijk kunnen we onze mensen en middelen efficiënter inzetten. Bovendien zijn de communicatielijnen binnen één organisatie veel korter." Om slagvaardig te zijn, moet de brandweermanorganisatie af van te veel bestuurslagen. "Daardoor kan onduidelijkheid over de verantwoordelijkheid ontstaan. Na de regionalisering hebben we één commandant, het enige aanspreekpunt. Dat is van groot belang bij crisisbeheersing." De raad van Velsen heeft dat begre-

pen en ook Zandvoort en Bennebroek hebben ingestemd. Ten tijde van dit interview moeten de andere gemeenteraden nog een besluit nemen. "In tien van de elf gemeenten is de stemming positief", zegt Van Herpen, tevens deelprojectleider bestuurlijk-juridisch van de regionalisering. "Alleen Beverwijk doet aanvullend onderzoek naar de consequenties van zelfstandig doorgaan. Het zou erg jammer zijn als Beverwijk niet meedoet." Cammaert heeft begrip voor de aarzelingen, ook al wordt brandweermanorganisatie alleen maar duurder voor gemeenten die niet meedoen. "Politiek gezien begrijp ik het wel", zegt hij. "Je geeft als gemeente toch een stuk zelfstandigheid weg. Daarom pleit ik ervoor gemeenten volop de tijd te geven om een weloverwogen besluit te nemen." De burgemeester heeft, net als Van Herpen, goede hoop dat Beverwijk zich dan alsnog aansluit.

Lees verder op de volgende pagina

Burgemeester Cammaert en Frank van Herpen

Op stoom

"Alles ligt op stoom", zegt Van Herpen. "Als de Bijzondere Ondernemingsraad een positief advies geeft, kan op 1 juli het personeel over van de gemeenten naar de regio. Begin 2009 gaat ook het materiaal over. De huisvesting volgt later." Dit jaar gaat veel aandacht naar de overgang van het 'koude' personeel, voor wie het meeste verandert na de

samenvoeging. "Brandweerpersoneel dat zich bezighoudt met opleiden, oefenen en preventie komt te werken op nieuwe afdelingen van het regionale korps. Er worden hoofden Pro-actie/Preventie en Preparatie/Nazorg aangesteld, die samen met de medewerkers plannen maken voor de inrichting van die afdelingen." Verder moet worden uitgezocht welke functies van de gemeenten overgaan

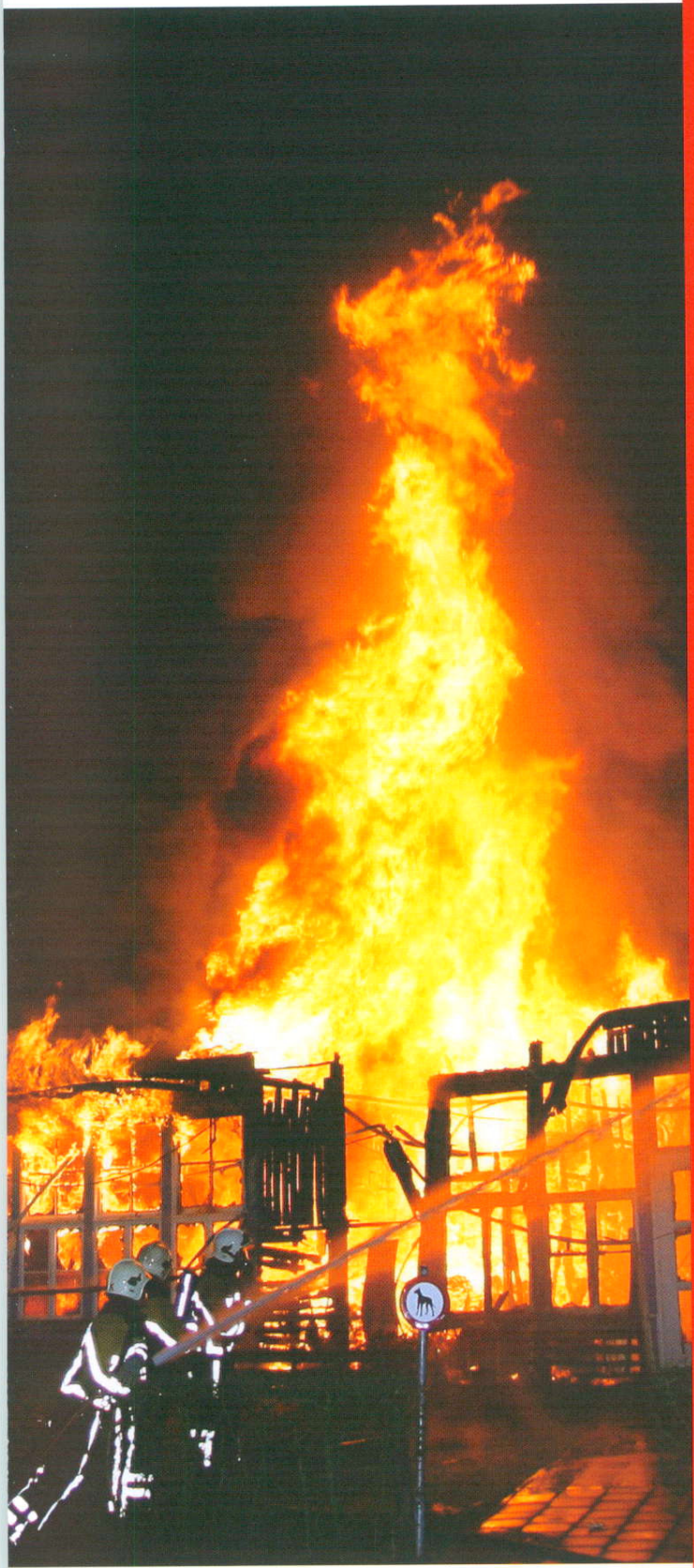
naar de regio. "Veel ambtenaren werken óók voor de brandweer, maar af en toe een uurtje, heel versnipperd. Hoe regelen we dat? De gemeenten proberen dat in onderling overleg op te lossen."

De beste

Kennemerland heeft de ambitie om de beste veiligheidsregio van Nederland te worden, zegt Cammaert. "Er is hier zóveel aan de hand, mensen hebben recht op de beste zorg." Betere communicatie met de burgers staat op zijn verlanglijstje, net als nadenken over de wijze van samenwerking met Amsterdam en Zaanstad en verbetering van de informatiepositie. "Elke brandweerman die bij een calamiteit wordt ingevlogen, moet meteen weten waar de gas- en elektriciteitsleidingen lopen, waar zich scholen en bejaardenhuizen bevinden, wat in de aanvalsplannen staat."

Maar bovenal hoopt hij op grote slagkracht en inventiviteit bij het nieuwe korps. "Door efficiënte inzet van middelen, voortdurende training en excellente inzet van informatietechnologie kunnen we tot vernieuwing komen. Bijvoorbeeld op het gebied van blussen of duiken, beschermende kleding of snelle analyse van gevaarlijke stoffen."

Het werk van het 'warme' personeel kan daardoor een stuk interessanter worden. "Ook de schaalvergroting zelf maakt het werk leuker", zegt Cammaert. "Het is toch mooi als je ook eens naar Schiphol kunt, om tijdens een oefening in volle vaart over de landingsbaan te rijden?"

Collega's uit de regio

Ellen Oude Kotte

Leeftijd 33, woont in Hoofddorp

Wat doe je?

Ik ben werkzaam bij de brandweer Haarlemmermeer als beleidsmedewerker preparatie en daarnaast draai ik mee in het OVD-Zuid piket.

In welke rol heb je met de regionalisering te maken?

Ik ben op verschillende manieren bij de regiovorming betrokken. Zo neem ik namens onze sector deel aan de regionale werkgroep Preparatie. Tijdens het TC-traject was ik als projectleider betrokken bij de overgang van de RAC Amsterdam naar de MBA en vanuit die rol ben ik nu als lid van de klankbordgroep aan het project 'Nazorg GMS' verbonden. Als OC-lid probeer ik mijn steentje bij te dragen om ons korps een goede plaats te geven binnen de nieuwe regio. En binnenkort hoop ik dat onze sector Preparatie actief betrokken wordt bij de verdere uitwerking van het Inrichtingsplan.

Wat is volgens jou de kracht van regionaliseren?

Het behalen van schaalvoordelen door efficiëntere inzet van mensen en middelen. Het biedt de mogelijkheid om eenduidiger operationeel op te kunnen treden. Dit is met name van belang bij grootschaliger optreden en ten aanzien van onze partners in de hulpverlening. Wat mij betreft is de grens van regionaliseren dus nog lang niet bereikt.

Colofon

*Deze speciale editie van
'Naar één korps' is een uitgave
van Brandweer Kennemerland.*

Oplage

2000

Hoofdredactie

Sonja van Roode

Tekst en (eind)redactie

Frans Schippers

Martin Rensen

Lieke de Geus- Schoenmakers

Pauline van der Mije

Fotografie

Arno de Kock

Ko van Leeuwen

Vormgeving

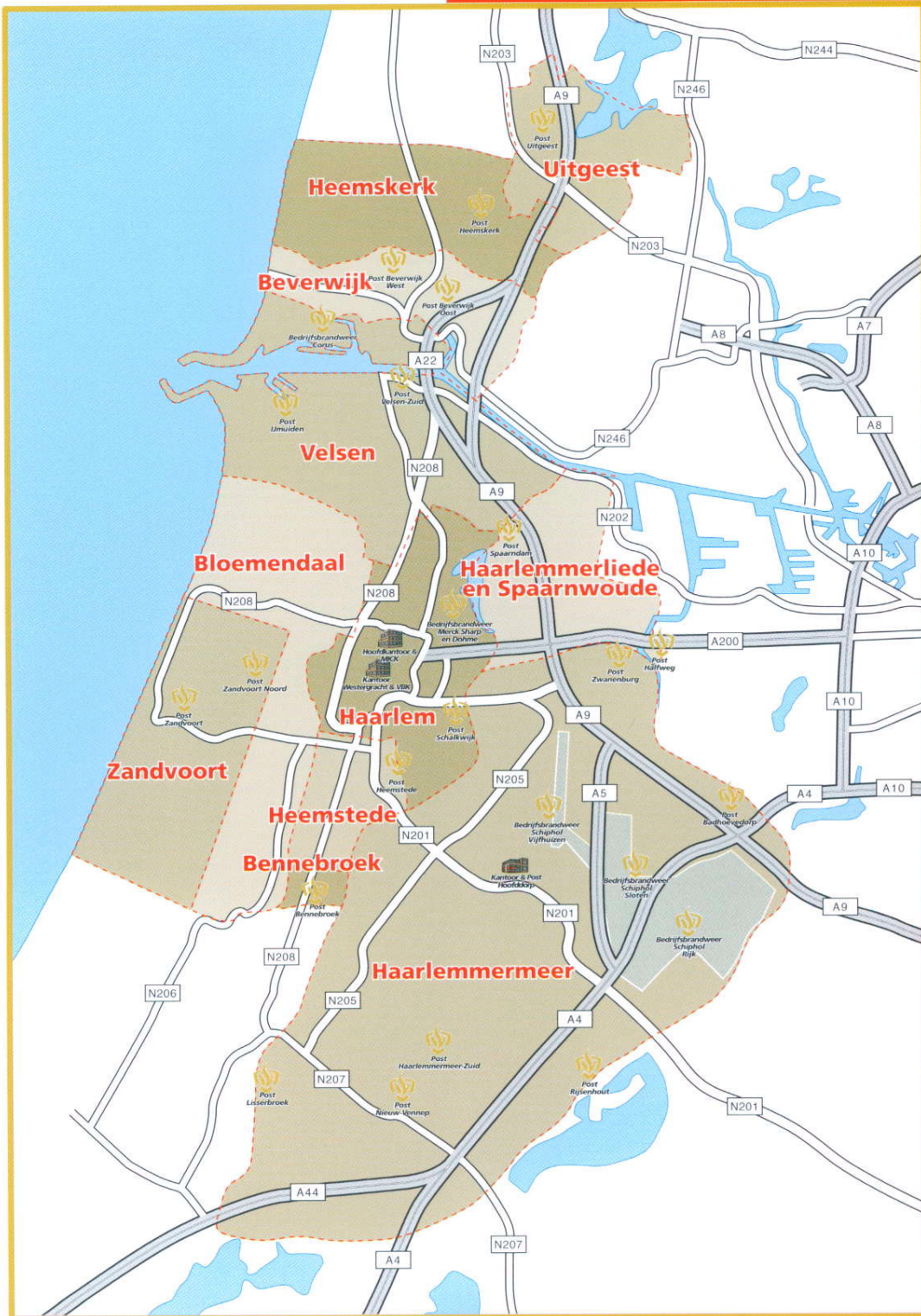
b.ont

Drukwerk

Stimuka

Overname van artikelen uit dit blad is
alleen toegestaan na goedkeuring van de
Brandweer Kennemerland. Meninge
n in dit
magazine zijn niet noodzakelijkerwijs de
mening van de directie van de Brandweer
Kennemerland.

Brandweer Kennemerland

